

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Quid, & vnde zelus ac zelotypia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

nem vitæ sanctioris. Quantum postea erroris sui vñrum pœnituit, quando, intervenandum, in cælestem hanc prædam incidit? Sed serò fundit lachrymas crocodilus. Itaque intellexit tandem, & agnouit; se ipsum quoque nimis præcipitem fuisse, in coniuge præcipitanda...

Quod & alteri illi contigit. Anno Christi 1528. Basileæ
cuius quidam cetera honestus, & locuples, Christophorus Bon-
gartnerus, in eo solūm culpæ non expers, quod vxorem suam,
de adulterio suspectam haberet, nullo sufficiente arguento.
Addidit vel casus, vel Orcus nouam suspicandi ansam. Quippe
eam suspicionem auxit; quod in famuli sui indusio ligulas se-
ricas inuenerit, quas suas esse nouerat. Adit vxorem ira atque
indignatione commotus; extorquet vi ab ea, ut fateatur, se
cum famulo rem habuisse: id si faciat, promittit impunitatem:
sin neget, presentem minatur mortem. Illa fatetur, quod non
fecerat, sed mox fugit ad sōrem in pagum. Attamen amico-
rum rogatu mulier conciliata marito redijt ad ædes illius. Ea
nocte fertur ad communem: admissa cubile. Atqui verò, altera
die, quæ erat Dominica, ablegatā famulā, & liberis, ex priore
coniuge suscepit, primum grauidam vxorem confudit. Inde
filiam vix quadrimam interemitt. Mox epistolam scripsit ad se-
natum, &c, ter inuocato nomine Iesu, è summa ædium suarum
parte se præcipitem dedit; fractis ceruicibus. Epistola illa con-
tinebat, quid, & quo animo fecisset. Porrò de eo licet mortuo,
græce est sumptum supplicium; & corpus eius fractis ossibus
sublimi rotæ impositum. Animam, quis dubitet in infernum
eccidisse? Qua de caussa, in quantam iste se coniecit calamis-
tam? Ligula eum serica mouit, quam suam fuisse putauit;
quasi non alia illi similis emi potuisset? aut illa ipsa ab hero-
amissa, à famulo quiuerit inueniri?

Nimirum zelotypia perturbationum omnium est trucu-
lentissima, quæ ita judicium euerit hominis, ut ex musca faciat
elephantem, omniaque habeat, quæ circa vxorem aguntur, su-
specta; tantoque maior est hæc perturbatio, quanto intem-
perantior amor, ex quo originem trahit. Quò enim vehemen-
tius aliud amat, eò contentius repellit, quidquid ei vel

V.
Surius in
Chron. ad an.
1528.

VI.

S. Augustin. contrarium est, vel repugnat. Amor quippe *quidam metus*
lib. 83. qq. q. in amatum, vt S. Augustinus loquitur. Quare, quisquis impen-
35. & 36. se aliquid amat, aut concupiscit, contra omnia ea, quae conse-
cutioni, aut quiete fruitioni eius, quod amat, repugnant, so-

S. Thom. 1. 2. let commoueri. Hinc coniuges zelo exardescunt, ne per aliorum
q. 28. a. 4. in c. consortium impeditur singularitas, quam in uxore quarunt, aut
in viro. Haud absurdè igitur de Stoicorum sententia, Cicero
Zelotypiam, in genere, finit, *agritudinem ex hoc, quod alter quo-*
que potiatur eō quod quis concipiuit, amore scilicet concupis-.
cia; ex quo etiam zelus inuidiae pullulat, in illis, qui, quia ex-
cellere immoderatè appetunt, concitantur in eos, qui dum ex-
cellere videntur, eorum quoque videntur excellentiæ obstat.
Sed longè saius est zelus ille, qui coniuges vrit: facilius enim
quis eiusdem secum honoris, quam eiusdem tori confortem-
patitur. Duos Consules una vrbis habere potest, aut duos Ga-
bernatores. Vni feminæ nulla gens concessit duos maritos.
Atque idcirco rectius competit huic zelo illa eius descriptio,
quod metus sit, ne quis habeat commune, quod rūm unius effeve-
lis. Qui metus, tanquam pestilentia matrimoniorum, est eli-
minandus. Nam suspicione parit, gignit discordias; exca-
cat mentes; procreat infidias; præcipitat animos in querelas,
vindictas, cædes. Non est, ubi prudentia regit amorem: sem-
per adhæret ijs, qui vxores suas depereunt, atque in eas, non
stultorum tantum ritu, sed etiam, *sicut equis & muluis, insa-*
nunt.

VII.

Num. 5. 14.

Quamobrem, vt huic nimio amori medicinam faceret.
Deus, populo suo Israélitico peculiares Zelotypie leges pres-
scripsit. Si spiritus Zelotypie concivauerit virum contra uxorem
suam, qua vel polluta est, vel falsa sufficie appetitur; adducet eam
ad sacerdotem, & offeret oblationem pro illa, decimam partem sui
farinae hordeaceæ: non fundet supra eam oleum, nec imponet ibi:
quia sacrificium Zelotypie est, & oblatio innestigans adulterium.
Offeret igitur eam sacerdos, & statuet coram Domino, assumetque
quam sanctam in vase scili, & pauxillum terra de pavimento taber-
naculi in eam &c. adiurabitque eam, & dicet: Si non dormis vir
alienus tecum, & si non polluta es, deserto mariti toro, non te no-
cebunt